

นี่คือเรื่องราวของฉัน

สวัสดีทุกคน ฉันอยากจะเล่าเรื่องราวความเป็นมาของหนังสือปริศนาวันสิ้นโลก และประสบการณ์ส่วนตัวของฉันให้ฟัง ฉันเกิดในครอบครัวโมเสสในปี 1973 ซึ่งเป็นปีที่การทำแท้งถูกกฎหมายในสหรัฐอเมริกา และทารกเริ่มถูกฆ่าตาย เหมือนกับที่โมเสสเกิดในช่วงเวลาที่เด็กผู้ชายถูกฆ่าในประเทศของเขา ชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ฉันคือ เรเน ซึ่งหมายถึง “เกิดใหม่”

ฉันเติบโตมาในครอบครัวคริสเตียน ตอนที่ฉันยังเป็นเด็กเล็กอายุประมาณ 4 หรือ 5 ขวบ ฉันได้ยินเสียงเรียกฉัน 3 ครั้ง แต่ทุกครั้งฉันก็จะไปหาแม่และถามว่าเธอต้องการอะไร และทุกครั้งเธอก็บอกว่าเธอไม่ได้เรียกฉัน เธอบอกว่าบางทีอาจมีคนข้างนอกเรียกฉัน ฉันจึงออกไปดู แต่ไม่มีใครอยู่ และฉันรู้ว่าเสียงนั้นมาจากในบ้าน และแม่ของฉันเป็นคนเดียวที่อยู่บ้าน ไม่กี่ปีต่อมา ครูสอนวันอาทิตย์ของฉันเล่าเรื่องของซามูลให้ฉันฟังว่าพระเจ้าทรงเรียกเขา 3 ครั้ง และแต่ละครั้งเขาก็คิดว่าเอลีเป็นคนเรียกเขา แต่แท้จริงแล้วเป็นพระเจ้าเองที่ทรงเรียกชื่อซามูล ฉันบอกครูสอนวันอาทิตย์ว่าเรื่องเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับฉัน และคำตอบของเธอก็คือ “บางทีพระเจ้าอาจมีแผนการพิเศษสำหรับชีวิตของคุณ เหมือนกับที่ซามูลเคยมี” ฉันจำได้ว่าตอนเด็กๆ เคยได้ยินว่าพระเจ้าตรัสกับโมเสสราวกับเป็นเพื่อน และฉันจำได้ว่ารู้สึกอิจฉาอย่างมากและปรารถนาเหลือเกินว่าพระเจ้าจะตรัสกับฉันราวกับเป็นเพื่อนเช่นกัน

ฉันหันหลังให้กับศาสนาคริสต์เมื่ออายุ 12 ปี และกลายเป็นคนดื้อรั้น เต็มไปด้วยความโกรธและความเห็นแก่ตัว ฉันเกลียดศาสนาคริสต์เพราะคำสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับการต้องให้อภัยผู้อื่นและการ “หันแก้มอีกข้างให้” ซึ่งฉันรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องของคนอ่อนแอและทำให้ฉันไม่มีโอกาสแก้แค้นคนที่ทำร้ายฉันเลย จริงๆ แล้วฉันถูกรังแกและอยากจะทำปฏิกิริยาตัวเอง แต่รู้สึกว่าการไม่อนุญาตให้ฉันทำเช่นนั้น ดังนั้นฉันจึงยอมให้คนอื่นทำร้ายโดยไม่แม้แต่จะยกนิ้วขึ้นมาปกป้องตัวเอง ในที่สุดฉันก็เต็มไปด้วยความเกลียดชังจนถึงขั้นเกลียดชีวิตตัวเองและอยากจะทำชีวิตลงสองสัปดาห์ก่อนที่ฉันจะวางแผนฆ่าตัวตาย ฉันได้ยินคนพูดถึงเรื่องนี้ในนิตยสารและรู้สึกกลัวมากที่จะต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในนรกชั่วชีวิต ฉันร้องขอต่อพระเจ้าขอให้พระองค์ประทานเหตุผลเพียงข้อเดียวที่จะให้ฉันมีชีวิตอยู่เพื่อที่ฉันจะไม่ฆ่าตัวตาย แต่บอกพระองค์ว่าฉันไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นคริสเตียนเพราะฉันไม่อยากจะให้อภัยคนที่ทำร้ายฉันและไม่อยากดีกับคนที่ทำร้ายกับฉัน ฉันบอกกับพระเจ้าว่า ถ้าพระองค์ประทานอะไรสักอย่างให้ฉันได้มีชีวิตอยู่ต่อไป เมื่อฉันแก่ชราและใกล้ตาย ฉันจะมาเป็นคริสเตียนเพื่อจะได้มีชีวิตในนิตยสารและไม่ตกนรก ทันทีที่ฉันพูดเช่นนั้น ฉันรู้สึกถึงความอบอุ่นเข้ามาในตัวและรู้สึกขนลุกไปทั้งตัว รู้สึกเหมือนมีคนกำลังกอดฉันและฉันรู้สึกถึงความรัก ฉันได้ยินเสียงเรียกชื่อฉันและบอกว่ารักฉัน ฉันรู้ว่านั่นไม่ใช่เสียงของตัวเอง เพราะฉันไม่รักตัวเองเลย ฉันกลับบ้านและเริ่มพูดคุยกับเสียงนั้น ถามคำถาม และเสียงนั้นก็ตอบทุกคำถามของฉัน ในที่สุดฉันก็พบสิ่งที่ฉันตามหามาตลอด – มิตรภาพกับพระเจ้า มันเริ่มต้นเมื่อฉันอายุเพียง 13 ปี และเติบโตขึ้นเป็นความรักที่แท้จริงกับพระเจ้าผู้สร้างของฉัน ตอนนี้ฉันเป็นคริสเตียนมาเกือบ 40 ปีแล้ว และทำงานรับใช้เต็มเวลามาเกือบ 30 ปี ฉันมีสามมียอดเยี่ยมและลูกๆ ที่น่ารัก 5 คน ซึ่งทุกคนรักพระเยซู

ความสัมพันธ์ที่ฉันมีกับพระเจ้าได้นำทางฉันผ่านการตัดสินใจมากมายในชีวิตของฉัน การได้ยินเสียงของพระองค์และทำตามสิ่งที่พระองค์บอกให้ทำนำฉันมาถึงจุดที่ฉันอยู่ทุกวันนี้ ฉันสามารถยกตัวอย่างได้มากมายว่าพระเจ้าตรัสกับฉันให้ทำอะไรบางอย่างแล้วฉันก็เชื่อฟังและมันนำไปสู่รางวัลอันยิ่งใหญ่ หรือพระองค์บอกฉันว่าบางสิ่งจะเกิดขึ้นและมันก็เกิดขึ้นตรงตามที่พระองค์ตรัส หรือกรณีที่พระองค์ทรงนำฉันให้ทำหรือไม่ทำบางสิ่งและมันกลายเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง ฉันไม่สามารถบอกคุณได้ถึงเหตุการณ์ใดๆ ที่พระองค์ตรัสกับฉันแล้วมันไม่จริงหรือนำฉันไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดซึ่งฉันเสียใจในภายหลัง พระองค์ทรงนำฉันไปสู่ความจริงเสมอและทำให้เส้นทางของฉันราบรื่น

เมื่อนั้นทำตามเสียงของพระองค์

ตอนที่ฉันเรียนอยู่มัธยมปลาย ฉันมีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์อย่างเหลือเชื่อ ฉันเป็นสมาชิกทีมแข่งขันคณิตศาสตร์ และทีมของเราชนะเลิศการแข่งขันระดับรัฐ ซึ่งทำให้ฉันได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวนจากวิทยาลัยในท้องถิ่น ครูสอนคณิตศาสตร์ของฉันได้รับเลือกให้เป็นครูดีเด่นแห่งปีของรัฐ ครูสอนคณิตศาสตร์อีกคนหนึ่งที่เคยเรียนด้วยบอกว่าเป็นนักเรียนคณิตศาสตร์ที่เก่งที่สุดเท่าที่เขาเคยสอนมา และสนับสนุนให้ฉันใช้ทักษะทางคณิตศาสตร์นี้ในอาชีพการงาน แต่ใจฉันอยากเป็นมิชชันนารีและไปประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนในโลกที่ยังไม่ได้รับข่าวประเสริฐ ดังนั้นฉันจึงตัดสินใจสละทุนการศึกษาเต็มจำนวนและไปเรียนวิทยาลัยพระคัมภีร์แทน ฉันกล่าวถึงเรื่องนี้เพราะฉันต้องการถวายเกียรติแด่พระเจ้า ผู้ทรงประทานความสามารถทางคณิตศาสตร์นี้แก่ฉัน เพื่อที่ฉันจะสามารถเข้าใจปริศนาและ “การย่นระยะเวลา” ของมหากาพย์พิบัติที่พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 24

ดังนั้น ฉันจึงอยากจะเล่าให้พวกคุณฟังว่าเกิดอะไรขึ้นในเดือนธันวาคมปี 2000 ซึ่งนำไปสู่การที่ฉันได้เขียนและเขียนหนังสือปริศนาวันสิ้นโลกเล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์ หนังสือเล่มนี้เป็นงานที่ฉันค่อยๆ ทำมาเรื่อยๆ และฉันเริ่มเขียนมันตั้งแต่ปี 2012 ดังนั้นจึงใช้เวลามากกว่า 13 ปีในการเขียนให้เสร็จสมบูรณ์ ฉันยังคงเพิ่มส่วนเล็กๆ น้อยๆ ลงในหนังสือเรื่อยๆ ตามที่พระเจ้าทรงสำแดงสิ่งต่างๆ แก่ฉัน ฉันเริ่มศึกษาและค้นคว้ามาตั้งแต่เดือนมกราคมปี 2001 ดังนั้นจึงใช้เวลากว่า 25 ปีในการรวบรวมชิ้นส่วนทั้งหมดของจิ๊กซอว์เข้าด้วยกัน

เอาละ กลับมาที่เดือนธันวาคม ปี 2000 กันอีกครั้ง นี่คือช่วงเวลาที่พระเจ้าเริ่มประทานชิ้นส่วนปริศนาให้ฉัน ในเวลานั้น ฉันไม่รู้เลยว่าพระองค์กำลังประทานชิ้นส่วนปริศนาให้ฉัน และฉันก็เพิ่งจะเข้าใจมันอย่างถ่องแท้ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2013 เป็นเวลา 12 ปีที่ฉันรู้สึกสับสนและราวกับว่าพระเจ้าทรงหลอกลวงฉัน เพราะฉันไม่เข้าใจว่าพระองค์เพียงแต่ประทานชิ้นส่วนปริศนาให้ฉัน ซึ่งจะค่อยๆ รวมกันเพื่อชี้ไปยังวันที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการรับขึ้นสวรรค์และการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์บนโลก ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2000 จนถึงเดือนธันวาคม 2012 ฉันคิดว่าพระเจ้าทรงแสดงให้ฉันเห็นวันที่ของการรับขึ้นสวรรค์ และฉันไม่รู้เลยว่าพระองค์เพียงแต่ประทานชิ้นส่วนของปริศนาชิ้นใหญ่ให้ฉัน ซึ่งในที่สุดแล้วจะรวมกันได้อย่างลงตัว

ดังนั้น ในเดือนธันวาคมปี 2000 ขณะที่ฉันกำลังอธิษฐานอยู่ พระเจ้าทรงมาหาฉันและตรัสกับฉันว่า พระองค์จะมาหาฉันเหมือนที่ทรงมาหาโซโลมอน และจะประทานสิ่งหนึ่งให้ฉัน พระองค์ทรงบอกให้ฉันคิดให้ดีก่อนตัดสินใจ เพราะพระองค์จะประทานสิ่งที่ฉันขอจากพระองค์ให้ หลังจากไตร่ตรองอยู่พักหนึ่งว่าจะขออะไร ฉันจึงกลับมาหาพระองค์พร้อมกับความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสองประการ ประการแรกคือ เมื่อฉันยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ในวันพิพากษา ฉันจะยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ด้วยใจที่บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงพอพระทัยในวิถีชีวิตของฉัน ประการที่สองคือ พระองค์จะทรงใช้ชีวิตของฉันเพื่อนำผู้คนนับล้านมาสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ ฉันไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าความปรารถนาใดสำคัญกว่ากัน จนกระทั่งฉันนึกถึงข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า คุณสามารถได้โลกทั้งใบ แต่จะสูญเสียจิตวิญญาณของคุณไป ฉันคิดว่ามันอาจเป็นไปได้ที่ฉันจะนำโลกทั้งใบมาสู่พระคริสต์ แต่ในกระบวนการนั้นฉันจะสูญเสียจิตวิญญาณของตัวเองไป ดังนั้นฉันจึงบอกพระเจ้าว่า ถ้าฉันเลือกได้เพียงสิ่งเดียว ฉันจะเลือกข้อแรก พระองค์ตรัสกับฉันว่าฉันเลือกได้อย่างชาญฉลาด

จากนั้นพระองค์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า “ถ้าเจ้าเป็นคนต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรของข้าตลอดนิรันดร์ และถ้าทุกคนตลอดนิรันดร์ดูหมิ่นเจ้า แต่ถ้าข้าพอใจในตัวเจ้า เจ้าจะยอมรับได้ไหม?” นั่นเป็นคำถามที่ตอบยากมากสำหรับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าอยากได้รับการยกย่องในอาณาจักรของพระองค์ และไม่อยากให้ใครดูหมิ่นข้าพเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลอดนิรันดร์ แต่ข้าพเจ้าตระหนักว่าสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริงคือพระเจ้าทรงพอใจในตัวข้าพเจ้า และไม่สำคัญว่าคนอื่นจะพอใจหรือไม่ ดังนั้น ในที่สุดข้าพเจ้าจึงตอบพระองค์ว่า “ได้ ข้าพเจ้าจะยอมรับได้”

ไม่นานหลังจากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ฉันฝันถึงคุณยายที่เสียชีวิตไปประมาณ 9 ปีก่อน ฉันสนิทกับท่านมาก และท่านมีอิทธิพลอย่างมากต่อชีวิตฉัน ความฝันนั้นสมจริงมาก ราวกับว่าฉันได้ใช้เวลาทั้งคืนพูดคุยกับท่าน เมื่อฉันตื่นขึ้นมาหัวใจของฉันรู้สึกมีความสุขราวกับว่าฉันได้อยู่กับท่านจริงๆ สิ่งหนึ่งที่เรามักทำด้วยกันคือการต่อจิ๊กซอว์ ท่านชอบต่อจิ๊กซอว์มาก ตอนนั้นฉันไม่ได้ชอบจิ๊กซอว์มากนัก แต่ฉันชอบใช้เวลาอยู่กับท่าน จึงมักร่วมต่อจิ๊กซอว์ชิ้นใหญ่ๆ กับท่าน ซึ่งต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์กว่าจะเสร็จ ความรักในการต่อจิ๊กซอว์ของฉันเริ่มต้นขึ้นในช่วงเวลาหลายชั่วโมงที่เราช่วยกันต่อจิ๊กซอว์เหล่านั้น ฉันไม่รู้เลยในเวลานั้นว่าพระเจ้ากำลังจะประทานจิ๊กซอว์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาลให้ฉัน และพระองค์กำลังจะประทานชิ้นส่วนแรกของจิ๊กซอว์นั้นให้ฉัน

ไม่นานหลังจากความฝันนั้น พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า วันที่ 1 มกราคม เทศกาลเปาเตอร์ของชนต่างชาติและจุดเริ่มต้นของสหัสวรรษใหม่ ฉันไม่ได้สนใจเรื่องคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มากนัก แต่ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับเทศกาลเปาเตอร์ และรู้ว่าคริสเตียนบางคนสอนว่าการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นในเทศกาลเปาเตอร์ ดังนั้นฉันจึงสงสัยว่าพระเจ้ากำลังบอกฉันว่าการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ซึ่งเหลืออีกเพียงไม่กี่วัน ฉันตื่นเต้นมาก แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น และฉันก็สงสัยว่าพระองค์หมายถึงอะไร ในวันที่ 4 มกราคม เวลาประมาณตีหนึ่ง พระเจ้าตรัสกับฉันและตรัสถ้อยคำเหล่านี้ว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนยอห์นผู้ให้บัพติศมา และจะเขียนบางสิ่งที่จะช่วยผู้คนนับล้านให้รอดพ้นจากการหลอกลวงที่จะมาถึง เช่นเดียวกับเสียงของเราที่เหมือนแตร และวันสุดท้ายของการสร้างที่เราได้กล่าวไว้คือวันที่หก” “วันนั้น ดังนั้นในตอนสิ้นวันที่หกและเริ่มต้นวันที่เจ็ด แตรสุดท้ายจะดังขึ้น จงรอคอยให้เรามาหาเจ้าในตอนสิ้นวันที่หก” ฉันจำได้ว่าปลุกสามีและบอกเขาถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับฉัน จากนั้นฉันลงไปข้างล่างและโทรหาพ่อแม่และพี่สาวน้องสาวที่อาศัยอยู่ในอเมริกา และบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัส ฉันรู้สึกท่วมท้น ฉันจำได้ว่ารู้สึกเหมือนมารีย์ เมื่อทูตสวรรค์ปรากฏตัวต่อเธอและบอกเธอว่าเธอจะให้กำเนิดพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ฉันรู้สึกว่า ทำไมพระเจ้าถึงเลือกฉัน? ฉันไม่ใช่คนพิเศษอะไร เป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่ง พระเจ้าไม่เพียงแต่ประทานสิ่งที่ฉันปรารถนาเป็นอันดับแรกเท่านั้น แต่ยังประทานอันดับสองด้วย พระองค์จะทรงใช้ฉันเพื่อช่วยกอบกู้ผู้คนนับล้าน

ฉันเขียนจดหมายและส่งไปให้กลุ่มผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับวันสิ้นโลกและคนรู้จักหลายคน บอกพวกเขาว่าการรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นในปลายวันที่ 6 มกราคม หรือต้นวันที่ 7 มกราคม ฉันคิดว่านั้นคือสิ่งที่พระเจ้ากำลังบอกฉัน และด้วยการเขียนจดหมายฉบับนั้น คนนับล้านจะรู้จักพระเจ้า ฉันไม่รู้เลยในเวลานั้นว่าพระองค์กำลังให้ชิ้นส่วนปริศนาแก่ฉันและเริ่มต้นการเดินทาง 25 ปีให้ฉัน ฉันรอคอยจนถึงวันที่ 6 มกราคม และกำลังสนทนากับพระเจ้าอย่างมีความสุข ฉันจำได้ว่าบอกพระองค์ก่อนเที่ยงคืนว่าฉันเริ่มง่วงและถามว่าพระองค์จะเสด็จมาเมื่อไหร่ พระองค์บอกให้ฉันรออีกสักหน่อย ไม่เกินที่หลังเที่ยงคืน ฉันนั่งอยู่บนโซฟาและมองออกไปนอกหน้าต่าง จู่ๆ ร่างกายของฉันก็เริ่มสั่นอย่างรุนแรง มันเกิดขึ้นประมาณหนึ่งนาทีกว่านั้น เริ่มต้นอย่างกะทันหันและจบลงอย่างกะทันหัน ความคิดแรกของฉันคือ บางทีผู้ที่ตายในพระคริสต์อาจฟื้นคืนชีพแล้ว และตอนนี้เรากำลังจะถูกรับขึ้นสวรรค์ ฉันถามพระเจ้าว่าอาการสั่นนั้นคืออะไร และพระองค์บอกให้ฉันรอสักครู่ ประมาณหนึ่งนาทีกต่อมา ร่างกายของฉันก็เริ่มสั่นอย่างรุนแรงอีกครั้ง ในระหว่างการสั่นครั้งที่สองนี้ ปากของฉันเริ่มรู้สึกชา เหมือนกับความรู้สึกที่เท้าชา แต่ความรู้สึกนั้นเกิดขึ้นในปาก โดยเฉพาะบริเวณริมฝีปาก ฉันถามพระเจ้าว่าทำไมริมฝีปากของฉันถึงรู้สึกชา และพระองค์ตรัสว่านั่นเป็นสัญญาณของ...**อิสยาห์ได้เห็นพระเจ้า**และถ่านไฟก็สัมผัสริมฝีปากของเข**าบาปของเขาได้รับการชดใช้แล้ว**การสั่นสะเทือนหยุดลงอย่างกะทันหัน ฉันรู้สึกท่วมท้นไปด้วยความรู้สึกและสงสัยว่าทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร ฉันสงสัยว่าการรับขึ้นสวรรค์เพิ่งเกิดขึ้นและฉันถูกทิ้งไว้ข้างหลังหรือเปล่า ฉันมีคำถามมากมาย ฉันรู้สึกว่าพระเจ้าทรงโอบกอดฉันด้วยความรัก และรู้สึกเหมือนพระองค์กำลังกอดฉันอยู่ พระองค์ทรงยืนยันความรักของพระองค์ที่มีต่อฉัน และบอกฉันว่าฉันต้องศึกษาเทศกาลของชาวยิว และฉันสามารถเข้านอนได้

ฉันคิดว่าพระองค์จะทรงอธิบายทุกอย่างให้ฉันฟังในเช้าวันรุ่งขึ้น ดังนั้นฉันจึงเข้านอนและหลับไป วันรุ่งขึ้นก็ผ่านไปโดยไม่มีคำอธิบายใดๆ และทุกๆ วันก็ผ่านไปเกือบ 12 ปีโดยไม่มีคำอธิบาย ฉันรู้ว่าพระเจ้าตรัสอะไร และฉันศึกษาเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ และพยายามทำความเข้าใจทุกอย่าง แต่ฉันก็ทำไม่ได้ ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวและสับสนมากในช่วง

12 ปีนั้น และพระเจ้าก็ทรงบอกฉันให้รอ และวันหนึ่งคำถามทั้งหมดของฉันจะได้รับคำตอบ และฉันจะเข้าใจทุกอย่าง สิ่งเดียวที่เกิดขึ้นจริงๆ ในช่วง 12 ปีนั้นคือ โบสถ์แห่งการประสูติถูกบุกโจมตีในฤดูใบไม้ผลิปี 2545 1290 วันก่อน วันแห่งการล้างบาปในปี 2548 พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่านี่คือป้อมปราการพระวิหารที่ถูกกองกำลังติดอาวุธ ทำลายล้าง และเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่พระเยซูทรงกล่าวถึงในมัทธิว 24 ฉันรู้ว่าวันหนึ่ง สิ่งน่ารังเกียจที่ก่อให้เกิด ความพิณาศะเกิดขึ้นที่นั่น นอกเหนือจากนั้น ฉันก็รู้เรื่องเทศกาลที่เจ็ด วันนั้นมีความสำคัญมาก และฉันยังได้รู้ว่าเรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในช่วงปลาย 6000 ปีนับตั้งแต่การสร้างโลก พร้อมทั้งจะเริ่มต้นสหัสวรรษใหม่แล้ว แต่ฉันยังไม่รู้เลยว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นชิ้นส่วนของจิ๊กซอว์

พระเจ้าทรงเริ่มตรัสกับข้าพเจ้าอีกครั้งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ในเดือนกรกฎาคม ปี 2012 เมื่อพระองค์ทรงถามข้าพเจ้าว่า พร้อมทั้งจะเดินรากับพระองค์หรือยังเขาพาฉันไปยังที่เจ็ด วันเทศกาลพลับพลาในช่วงเดือนสิงหาคมปี 2012 นั่นเองที่ ผมเริ่มช่อง YouTube ของผม อีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าพระองค์กำลังบอกผมว่า การรับขึ้นสวรรค์จะเกิดขึ้นในวันที่เจ็ด วันพลับพลา เมื่อมันไม่เป็นเช่นนั้น ฉันก็โกรธและถามพระเจ้าว่าทำไมพระองค์จึงหลอกลวงฉัน หลังจากโกรธและ เสียใจอยู่สองสามวัน ฉันก็กลับมาหาพระเจ้าและบอกพระองค์ว่าฉันเสียใจกับทัศนคติที่แย่ของฉันและขอการให้อภัย จากพระองค์ พระองค์ถามว่าฉันพร้อมที่จะดำเนินต่อไปหรือไม่ ฉันตกใจ ฉันคิดว่าฉันจบสิ้นแล้วและทั้งหมดเป็น เพียงการทดสอบเพื่อดูว่าฉันจะเชื่อฟังและติดตามพระองค์หรือไม่ แม้ว่าดูเหมือนว่าพระองค์กำลังหลอกลวงฉัน ดังนั้นฉันจึงบอกพระองค์ว่าใช่ ฉันพร้อมที่จะดำเนินต่อไป – โดยที่ยังไม่รู้เลยว่าสิ่งเหล่านี้เป็นชิ้นส่วนปริศนาที่ พระองค์มอบให้ฉัน ซึ่งในที่สุดทุกอย่างจะมีความหมายในอีกหลายปีต่อมา วันถัดไปที่พระเจ้าทรงชี้ให้ฉันเห็นคือวัน ที่เจ็ด วันฮานูกกะห์ ผมมั่นใจว่าคุณคงเดาออกแล้วว่า ไม่มีอะไรเกิดขึ้นในวันนั้นเช่นกัน แต่ถึงตอนนี้ ผมเริ่มรู้สึกแล้วว่า มันกำลังจะนำไปสู่บางสิ่งบางอย่าง

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 ฉันไปที่ศูนย์พันธกิจของฉัน และมีคนเข้ามาในห้องทำงาน ของฉันและมอบของขวัญให้ พวกเขาบอกว่ามีคนเพิ่งแวะมาและขอให้มอบของขวัญชิ้นนี้ให้ ฉัน ลูกสาวคนหนึ่งของฉันอยู่ในห้องทำงานกับฉันและถามว่าฉันคิดว่ามันเป็นอะไร ฉันก็เลย พุดออกมาว่า “มันเป็นจิ๊กซอว์” ฉันไม่รู้ว่าคุณรู้ได้อย่างไร แต่ฉันรู้สึกว่ามันเป็นจิ๊กซอว์ แม้ว่า ฉันจะไม่เคยได้รับจิ๊กซอว์เป็นของขวัญมาก่อนก็ตาม ฉันเปิดมันออก และแน่นอน มันคือจิ๊กซอว์ ฉันคิดว่ามันแปลกจัง ไม่มีชื่อ ไม่มีใครรู้ว่ามาจากใคร ฉันกลับบ้านและต่อมันเสร็จใน เวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง มันเป็นจิ๊กซอว์ที่แปลกที่สุดเท่าที่ฉันเคยต่อมา ไม่มีชิ้นส่วนมุมหรือชิ้น ส่วนขอบ และชิ้นส่วนทั้งหมดมีรูปร่างและขนาดแตกต่างกัน บางชิ้นใหญ่มากและบางชิ้นก็ เล็กมาก มันเป็นจิ๊กซอว์ที่สวยงาม และขณะที่ฉันมองดูมัน ฉันรู้สึกถึงการทรงสถิตของ พระเจ้า ฉันนึกถึงคุณยายของฉันและความฝันที่ฉันเคยฝัน ฉันรู้ว่ามันเป็นวันวาเลนไทน์ และนั่นคือตอนที่ฉันตระหนักว่า ทั้งหมดนี้เป็นเหมือนปริศนา และพระเจ้าทรงประทานชิ้นส่วนให้ฉันทีละชิ้น และสักวันหนึ่งทุกอย่างจะประกอบเข้าด้วยกัน และสมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์

ในเดือนกุมภาพันธ์ปี 2013 เช่นกัน เมื่อนายโอบามาประกาศแผนการจะเดินทางไปเยรูซาเล็ม มีการพูดคุยกันมากมายในเว็บไซต์ทำนายบางแห่งเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่เขาจะไปยืนอยู่ที่ เนินพระวิหาร และนั่นจะเป็นสิ่งน่ารังเกียจแห่งความพิณาศ ผมเริ่มอ่านเจอว่าบางคนคิดว่าปี 2009 เป็นจุดเริ่มต้นของศตวรรษที่เจ็ดสิบของดาเนียล สัปดาห์นั้นผมได้เห็นวาทะของนายโอบามาได้รับเลือกให้เป็นผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพเมื่อวันที่ 7 วันเทศกาลพลับพลาในปี 2009 และได้รับรางวัลเพียงไม่กี่ชั่วโมงก่อนเริ่มวันที่ 24 คิสเลฟ ผมเห็นว่าอีก 2 ปีไปยังวันที่เหล่านั้ โดยอ้างอิงถึงพระเจ้าที่จะเขย่าฟ้าและแผ่นดินและนำสิ่งที่ประชาชาติทั้งหลายปรารถนามาสู่ พระองค์ ผมนับได้ 1260 วันนับจากวันที่นายโอบามาได้รับเลือกเป็นผู้ได้รับรางวัลโน

เบลซาซาสันติภาพ และมาถึงวันที่ 22 มีนาคม 2013 ผมบอกกับตัวเองว่า ถ้านายโอบามาไปเบตเลเฮมและยืนอยู่ที่ถ้ำใน โปสต์แห่งการประสูติในวันนั้น นั่นคือความน่าสะพรึงกลัวแห่งความพินาส และนั่นหมายความว่าความพินาสจะเกิดขึ้น หลังจากนั้น ซึ่งควรจะรวมถึงเหตุการณ์การรับขึ้นสวรรค์ด้วย แต่ในเวลานั้น นายโอบามาพูดถึงแต่การไปเยรูซาเล็มเท่านั้น ไม่ได้พูดถึงการไปเบตเลเฮมเลย เมื่อเขาประกาศแผนการที่จะไปโปสต์แห่งการประสูติในที่สุด ผมแทบไม่เชื่อเลย มันกำลังจะเกิดขึ้นแล้ว

บางท่านอาจสงสัยว่า การที่นายโอบามาไปยืนอยู่ที่ถ้ำศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้าได้อย่างไร และทำไมถึงหยุด การถวายบูชาประจำวันได้ คำตอบก็คือ ในทุก ๆ วัน มีผู้คนนับร้อยนับไม่ถ้วนมาถวายบูชาที่นั่นที่ผู้คนนับพันจากทั่วทุกมุมโลก เข้าแถวที่โปสต์แห่งการประสูติเพื่อถวายเครื่องบูชาฟืนขึ้นและถวายคำขอบคุณแด่พระเจ้าที่เสด็จมายังโลกเพื่อชดใช้บาป ของพวกเขาและประทานให้แก่พวกเขา ชีวิตนิรันดร์ นี่คือการบูชาที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ในวันที่นายโอบามาและคณะ เดินทางไปที่นั่น ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้เข้าไปอีก การถวายคำสรรเสริญและการขอบคุณได้หยุดลงในวันนั้น และผม รับรองได้ว่าเขาไม่ได้ไปที่นั่นเพื่อถวายคำสรรเสริญหรือความกตัญญูต่อพระเยซูที่เสด็จมายังโลกนี้ แม้ว่าเราจะไม่รู้ว่าเกิด อะไรขึ้นขณะที่เขายืนอยู่ที่ถ้ำ แต่สิ่งที่ผมแน่ใจก็คือหัวใจของเขาไม่ได้อ่อนนุ่มถ่อมตน และเขาไม่ได้ถวายคำขอบคุณใดๆ ต่อพระเยซูหรือยอมรับพระองค์ว่าเป็นพระเจ้า ผมมั่นใจว่าสักวันหนึ่งเราทุกคนจะรู้ว่านายโอบามาพูดอะไร ไม่ว่าจะเป็นคำ พูดที่พูดออกมาดังๆ หรืออยู่ในใจของเขาเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้าในวันนั้น ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม มันเป็นเรื่องที่ น่ารังเกียจต่อพระเจ้ามากจนเป็นจุดเริ่มต้นของการนับถอยหลัง 40 วันสู่ความพินาสของอเมริกาและส่วนใหญ่ของโลก

หลังจากเหตุการณ์อันน่ารังเกียจนี้เกิดขึ้นแล้ว พระเจ้าจึงทรงชี้ทางให้ข้าพเจ้าไปยังประการที่เจ็ด วันแห่งขนมปังไร้ เชื้อ ข้าพเจ้านับวันและเห็นว่าการนับ 1260 และ 1335 วันควรเริ่มต้น 40 วันนับจากวันที่สิ่งน่ารังเกียจจะเกิดขึ้น จนถึงวันที่ความพินาสจะเกิดขึ้น – พระองค์ทรงใช้เวลาผ่อนผัน 40 วันแก่อเมริกาเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้แก่ เมืองนิเนเวห์ ข้าพเจ้านับได้ 1290 วันนับจาก วันที่แห่งความชั่วร้าย และมันมาถึงเทศกาลเปาตรในปี 2016 ฉัน นับได้ 1260 วันนับจากวันที่เจ็ด วันแห่งขนมปังไร้เชื้อในปฏิทินของพระเจ้าได้มาถึงวันแห่งการล้างบาปในปี 2016 ฉันนับได้ 1335 วันจากวันเดียวกัน และตรงกับวันเริ่มต้นเทศกาลฮานุกกะห์ในปี 2016 ดาเนียล 12 บอกเราว่าผู้ที่ อยู่รอดจนถึงสิ้นสุด 1335 วันจะได้รับพร และอีกภัย 2 บอกเราว่าจนถึงวันที่ยี่สิบสี่ วันที่เก้า ในวันก่อนวันฮานุก กะห์ หรือวันก่อนวันฮานุกกะห์นั้น ไม่มีผลมะเดื่อให้เห็น แต่ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป เราจะได้รับพร วันแห่งพรนั้น คือวันแรกของเทศกาลฮานุกกะห์ ซึ่งตรงกับวันสุดท้ายของการนับ 1335 วัน ตัวเลขทุกอย่างลงตัว ฉันตื่นเต้นมาก

แต่แล้ววันที่ 2 พฤษภาคม 2013 ก็ผ่านไปโดยไม่มีเหตุการณ์วันสิ้นโลกหรือความหายนะใดๆ เกิดขึ้นอีก ฉันรู้สึก สับสนอีกครั้ง แต่ชิ้นส่วนของปริศนาหลายชิ้นกลับเข้ากันได้ฉันไม่สามารถโยนทิ้งไปและบอกว่ามันไม่ถูกต้อง ได้ ฉันต้องพลาดอะไรบางอย่างไปแน่ๆ แต่มันคืออะไรกันแน่?

ประมาณ 5 เดือนต่อมา ในเดือนตุลาคม 2013 ฉันได้ระบายความคับข้องใจต่อพระเจ้าอีกครั้ง และถามพระองค์ว่า ทำไมพระองค์จึงไม่เสด็จมาในเมื่อพระคัมภีร์ชี้ไปที่วันที่ 2 พฤษภาคม 2013 อย่างชัดเจน ฉันพูดว่า “เมืองนี้เน เวห์กลับใจแล้ว แต่พระองค์ทรงเลื่อนการพิพากษาออกไป ปัญหานี้จะเข้าใจได้ก็ต่อเมื่ออเมริกาสำนึกผิด แต่พวกเขา ไม่ได้สำนึกผิด ดังนั้นทำไมพระองค์จึงเลื่อนการพิพากษาออกไป?” พระเจ้าตรัสตอบว่า “เจ้าแน่ใจหรือว่าไม่มีการก ลับใจ?” ฉันตอบว่า “ใช่ ฉันค่อนข้างแน่ใจว่าฉันคงได้ยินเรื่องนี้ถ้าอเมริกาสำนึกผิด” พระองค์ตรัสว่า “เจ้ากำลังมอง ช้ามบางสิ่งที่สำคัญไป จงหันมันให้เจอ” นั่นทำให้ฉันมีความหวัง – บางทีฉันอาจจะมองข้ามบางสิ่งไปจริงๆ ฉันเลย ลองพิมพ์ใน Google ว่า “อเมริกาสำนึกผิด พฤษภาคม 2013” แล้วก็เจอเว็บไซต์ที่พูดถึงช่วงเวลา 3 วันแห่งการ อธิษฐานและอดอาหาร ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน จนถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2013 ในวันที่ 24 เมษายน 2013 ผู้ นำคริสตจักรทั่วโลกได้ประกาศให้มีการอดอาหาร 3 วัน และมีอย่างน้อย 28 ประเทศเข้าร่วม ฉันได้เห็นว่ามีผู้เชื่อจาก ทั่วโลกได้ร้องขอต่อพระเจ้าใน 3 วันนั้น ขอให้พระองค์ทรงเมตตาต่ออเมริกา 30 เมษายน วันที่ 2 พฤษภาคม เป็นวัน

แห่งการสำนึกผิดระดับชาติในอเมริกา วันนั้นคือวันแห่งการอธิษฐานระดับชาติในอเมริกา เสียงร้องขอจากทั่วโลกดังขึ้นเป็นเวลา 3 วัน ขอให้พระเจ้าทรงเมตตาอเมริกาในช่วงท้ายของระยะเวลาทดลอง 40 วัน ฉันร้องไห้ ฉันหัวเราะ ฉันพบชิ้นส่วนที่หายไปแล้ว จากนั้นพระเจ้าตรัสว่า “จงระลึกถึงเอสเธอร์” ฉันนึกถึงเธอในฐานะเจ้าสาวพรหมจรรย์ที่ถูกเลือก ซึ่งเป็นตัวแทนของเจ้าสาวของพระคริสต์ และวิธีที่เธอขอให้ประชาชนของเธออดอาหารเป็นเวลา 3 วัน เพราะพวกเขากำลังจะถูกฆ่า ในวันที่สามของการอดอาหาร เธอยอมเสี่ยงชีวิตและเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อพยายามช่วยประชาชนของเธอให้รอดพ้นจากการถูกทำลายล้าง และในที่สุด คำขอของเธอก็ได้รับการตอบสนองและประชาชนของเธอก็รอดชีวิต ฉันเห็นนางบอกเหตุของเรื่องราวของโยนาห์และเอสเธอร์ และตระหนักว่าพระเจ้าทรงชะลอการพิพากษาของพระองค์ และจากนั้นฉันก็เห็นในมัทธิว 25 และวิวรณ์ 10 ว่าการชะลอนี้พบได้ในพระคัมภีร์ ดังนั้นฉันจึงเริ่มค้นหาว่าการชะลอนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด

หลักฐานทั้งหมดชี้ไปที่ปี 2016 ว่าเป็นจุดสิ้นสุดของช่วงชีวิตวัย 70 ปีของดาเนียล สัปดาห์นั้น พระเจ้าทรงชะลอการพิพากษาของพระองค์ไว้ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในมัทธิว 25 และวิวรณ์ 10 และทรงย่นระยะเวลาแห่งความทุกข์ยากให้สั้นลง ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในมัทธิว 24

เมื่อเทศกาลฮานุกกะห์ปี 2016 ผ่านพ้นไป ฉันคิดว่าทุกอย่างจบลงแล้ว เห็นได้ชัดว่าเราไม่ได้อยู่ในยุคที่เจ็ดสิบของดาเนียล ผ่านมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว และเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2009 ถึง 2013 น่าจะเป็นเพียงนางบอกเหตุของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ฉันรู้ว่าฉันไม่ถูกต้อง และฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงแสดงสิ่งเหล่านี้ให้ฉันเห็น และฉันยังคงมองข้ามบางสิ่งไป

ผ่านมาแล้วกว่า 9 ปีนับจากวันนั้น ตลอด 9 ปีที่ผ่านมา ผมพยายามหาคำตอบว่าเราอยู่ตรงไหนในไทม์ไลน์ของพระเจ้า ผมเชื่อว่าการสันตะเทือนสองครั้งที่ผมประสบในคืนวันที่ 7 มกราคม 2544 นั้น หมายถึงวันที่เจ็ดของเทศกาลตรุษ และวันล้างบาปในอีกสามวันต่อมา ในสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล แต่ละวันเท่ากับหนึ่งปี การสันตะเทือนครั้งแรกที่ผมประสบในคืนนั้นแสดงถึงปีที่เจ็ดของปริศนา หากคุณอ่านหนังสือของผม คุณจะเห็นว่าปี 2559 คือปีที่เจ็ดในปริศนา แต่เช่นเดียวกับที่เราเห็นนางบอกเหตุสองครั้งในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับช่วงเวลาเจ็ดปีที่เพิ่มเป็นสองเท่า (เรื่องราวของยาโคบและโยเซฟ) และเรายังเห็นสองครั้งในพันธสัญญาเดิมที่เทศกาลขนมปังไร้เชื้อและเทศกาลพลับพลาเพิ่มจากเจ็ดวันเป็นสิบสี่วัน ดังนั้นผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงเพิ่มสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียลเป็นสองช่วงเวลาเจ็ดปี แทนที่จะเป็นเพียงช่วงเดียว ในหนังสือจูบิลี เราเห็นว่าอาดัมและเอวาอยู่ในสวนเป็นเวลาเจ็ดปีก่อนที่พวกเขาจะล้มลง ผมเชื่อว่าปี 2016 ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของสัปดาห์แรกในสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล เป็นจุดสิ้นสุดของ 6000 ปีนับตั้งแต่การสร้างโลก และผมเชื่อว่าปี 2023 เป็นปีจูบิลีและเป็นจุดสิ้นสุดของ 6000 ปีนับตั้งแต่การล้มลงของมนุษย์

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเพิ่มอีก 3 วัน (ปี) ให้กับปริศนาอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ เรื่องนี้ได้ถูกบอกไว้ให้เราเห็นแล้วในดาเนียล บทที่ 1 เมื่อดาเนียลและเพื่อนๆ ของเขาต้องผ่านช่วงเวลาฝึกฝนสามปีก่อนที่จะเข้ารับใช้กษัตริย์ได้ นอกจากนี้ยังได้ถูกบอกไว้ให้เราเห็นในเรื่องราวของเทศกาลฮานุกกะห์ เมื่อชาวอิสราเอลหนีเข้าไปในภูเขาเป็นเวลา 3 ปี ก่อนที่พระวิหารจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในช่วงเทศกาลฮานุกกะห์ในปี 165 ก่อนคริสตกาล

ปีที่เจ็ดของช่วงเจ็ดปีที่สอง (2023) เดิมทีจะเป็นช่วงเวลาแห่งเหตุการณ์สันตะเทือนครั้งใหญ่ แต่ได้ถูกเลื่อนไปเป็นปีที่สิบ (2026) ซึ่งเป็นวันแห่งการล้างบาป ในวันนั้นเราจะได้เห็นพระเจ้าและบาปของเราจะได้รับการไถ่บาป เช่นเดียวกับที่อิสยาห์ได้เห็นพระเจ้าและบาปของเขาได้รับการไถ่บาป

การรอคอยสิบปีนับตั้งแต่ปี 2016 นี้ ได้ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าไว้ในดาเนียล บทที่ 1 ซึ่งดาเนียลและเพื่อนๆ ของเขาต้องทนทุกข์ทรมานจากการทดสอบเป็นเวลาสิบวันเพื่อไม่ให้ตนเองแปดเปื้อน เราเห็นการกล่าวถึงช่วงเวลาสิบวันอีกครั้งในวิวรณ์ บทที่ 2 ข้อ 10 ซึ่งผู้ที่ยังคงซื่อสัตย์ต่อพระคริสต์จะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต เราอ่านในวิวรณ์ บทที่ 14

เกี่ยวกับผู้ที่ไม่แปดเปื้อนซึ่งจะถูกถวายเป็นผลแรกแด่พระเจ้าและถูกรับขึ้นไปยังภูเขาไซออนบนสวรรค์ อีบรู บทที่ 12 กล่าวถึงภูเขาไซออนบนสวรรค์นี้และผู้ที่ยี่สิบสองพันในเวลาที่ฟ้าและดินสิ้นสละเทือน

ฉันเชื่อว่าปี 2026 คือ “วันแห่งพระเจ้า” และสำหรับผู้ที่จะถูกรับขึ้นไปในเหตุการณ์แรก (First Fruit Rapture) นั้น จะเป็นปีที่เราจะได้เห็นพระองค์ต่อหน้า และบาปของเราจะได้รับการชดใช้ ส่วนผู้ที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังเพื่อเผชิญกับมหากภัยพิบัติ (Great Tribulation) ซึ่งถูกย่นระยะเวลาจาก 3.5 ปี เหลือเพียง 5 เดือน (ดูวิวรณ์ 9 และมัทธิว 24:22) พวกเขาจะต้องรอจนถึงวันที่ 1/2 มกราคม 2027 ซึ่งตรงกับวันที่ 24 ของเดือนคิสเลฟในปฏิทินของพระเจ้า ก่อนที่จะถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระเจ้า

ฉันเชื่อว่าเราจะได้เห็นความทุกข์ยากครั้งแรกและการถูกรับขึ้นสวรรค์/การเก็บเกี่ยวครั้งแรกในวันที่ 15/16 สิงหาคม 2026 ซึ่งตรงกับเทศกาลผลแรกของไวน์ใหม่ ตามมาด้วยความทุกข์ยากครั้งที่สองและการถูกรับขึ้นสวรรค์/การเก็บเกี่ยวครั้งที่สองในวันที่ 1/2 มกราคม 2027 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของสหัสวรรษใหม่ ฉันเชื่อว่าความทุกข์ยากครั้งที่สามจะเป็นการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์บนโลกในตอนท้ายของเทศกาลแต่งงานสองสัปดาห์ของฮานุกกะห์ และจะเกิดขึ้นในวันที่ 17 มกราคม 2027 ฉันเชื่อว่าเหตุการณ์นี้ได้ถูกทำนายไว้ล่วงหน้าแล้วด้วยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ในวันที่สิบเจ็ดของเดือนแรกและการที่เรือโนอาห์มาจอดในวันที่สิบเจ็ดของเดือนแรก ฉันเชื่อว่าเจ้าสาวของพระคริสต์จะได้รับการสวมมงกุฎเป็นผู้ปกครองร่วมกับพระเยซูคริสต์ในวันที่เจ็ดของเทศกาลฮานุกกะห์ ซึ่งตรงกับวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2560 ดังที่ได้มีการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยเอสเธอร์หญิงพรหมจารีผู้ถูกเลือกสรรจะได้รับการสวมมงกุฎเป็นราชินีในวันที่เจ็ดของเทศกาลฮานุกกะห์นั้น ฉันขอแนะนำให้คุณอ่านหนังสือของฉันหรือบทสรุปของหนังสือเพื่อดูว่าพระคัมภีร์ได้คลี่คลายปริศนานี้อย่างไร ซึ่งนำไปสู่เหตุการณ์ภัยพิบัติทั้ง 3 ประการในวิวรณ์ในวันดังกล่าว ขอพระเจ้าอวยพรคุณ และฉันหวังว่าจะได้พบคุณในเร็ววัน!